

[Ragnhild Andersen.]

kommet et Par Gange og havde spurgt, hvor Lagnerne var henne, svarede man, at de var til Vask.

Disse gamle Mennesker vilde nødigt ud-tale sig, men hun fik saa endelig ud af den gamle Kone, at hun havde maattet tage det sidste Lagen, hun havde, til at sy en Skjorte af til Manden, fordi hans Skjorte var fuldkommen opslidt. I saadanne Hjem mangler man altsaa, jeg vil ikke sige eet Lagen, for det kan man i Virkeligheden ikke nøjes med, men baade et Par Lagener og et Par Skjorter, og sandsynligvis ogsaa andre Ting, som faktisk er absolut paakrævede, idet der intet er af den Slags. Derfor vilde det være det rigtige at bevilge et Beløb, saaledes at disse Mennesker bliver i Stand til at skaffe sig de Ting, og det ikke gaar saaledes, at nogle overhovedet ikke faar dem, fordi de ikke har de fornødne Penge i det Øjeblik, de skal bruge dem. Jeg vil anbefale, at man vedtager at udbetale de 100 og 170 Kr. til 1. Januar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Nielsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at hvis Danmarks gamle og Invaliderne havde haft de samme økonomiske Muligheder for at købe Underbukser, som Danmarks Præstemænd har haft de sidste 4 Aar, havde vi ikke stillet det Forslag, der er til Behandling. Man kan ikke stille Spørgsmaalet op, som det er gjort her. Man kan ikke forfladige det og trække det ned paa det Niveau, saaledes som man forsøger.

Dernæst vil jeg sige, at jeg forstaar ikke Logikken i det, der foregaar. Hvis jeg ikke tager meget fejl, var den ærede konservative Ordfører (Hans Thyge Jacobsen) inde paa, at der var noget galt ved, at man ved første Behandling kom med et Forslag, der gik ud paa igen at give en Hjælp een Gang for alle — eller maaske var det den radikale Ordfører, der havde det Standpunkt, og den konservative Ordfører, som sagde, at Rigsdagen ikke kunde optræde som Julemand. Men efter at man nu har behandlet Sagen i en Række Udvalgs møder, kommer de to Partier ikke med en Eengangshjælp, men med en Togangshjælp, ikke med Julehjælp, men med Jule- og Paaskehjælp til de gamle. Logikken er vanskelig at faa fat i.

Men det alvorligste, der er kommet frem under Behandlingen her, forekommer mig at være den stærke Understregning,

det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen, som talte paa de Radikales Vegne, har givet Udtryk for ved at sige, at hvis et Flertal havde fastholdt Eengangsudbetalingen, kunde det have medført en politisk Konflikt. Jeg maa formode, at det ærede Medlem ved, hvad han taler om; det nære Slægtskab med Regeringspartiet synes jo at bevidne det. Kan dette virkelig være Tilfældet? Er de politiske Forhold i dette Land saaledes, at den siddende Regering vil tage en Regeringskrise paa Spørgsmaalet om 100 og 170 Kr. til de gamle i Landet? Har Det radikale Parti undersøgt disse Forhold? Er det Aarsagen til, at Det radikale Parti er kippet over? Er det saadan, at Venstre har sat det radikale Parti Kniven paa Struben og sagt: Saafremt I ikke gaar med til at dele denne lille Sum til de gamle, bliver der Regeringskrise her i Landet? Er det saadan, det ser ud?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen sagde, at hvis Socialdemokratiet havde haft Regeringen, vilde de snarest muligt have fremsat Forslag om en Ændring af Alders- og Invaliderenteloven, og at de, hvis det Forslag ikke kunde blive færdig til Nytaar, vilde have taget Initiativet ved at stille Forslag om et Eengangsbetøb. Men det, jeg spurgte om, var, om det Forslag, de i saa Fald vilde have stillet, skulde have højere Sætser end det Forslag, der blev stillet i Sommer, for at jeg kan træffe en Afgørelse af, om det er en saglig Begrundelse, man fremsætter, eller det er det, jeg tror: en Overbudspolitik af Hensyn til Angsten for Kommunisterne.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen vil jeg svare, at jeg naturligvis ikke paa Forhaand, uden at der har været Lejlighed til at drøfte Sagen med mit Parti, kan sige, hvilke Sætser vi vilde være gaaet ind for, hvis en Revision ikke kunde være gennemført til Nytaar. Men det er givet, at vi i hvert Fald vilde være gaaet ind for de Sætser, vi har gjort os til Talsmand for i Udvalget. Derom behøver det ærede Medlem ikke være i Tvivl.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at det er jo kedeligt